

HOMI

BIBLIOTEKA

85H-1

B37

andi bejtja

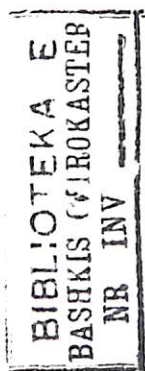
ONUFRI

85H-1

B 37

ANDI BEJTJA

HON

54608

*poezi
dhe
tregime*

Onufri

Redaktor: Xhevahir Spahiu
Korrektor letrar: Pajtim Bejtja
Faqosja: Romeo Teneqexhi

© **Andi Bejtja**

Shtypur në shtypshkronjën e Shtëpisë Botuese
ONUFRI Elbasan, shtator 1995
Tel/Fax. + 545 2043

andi bejtja

lindur në Tiranë, në dhjetor 1969. U diplomua në Universitetin e Tiranës në degën Gjuhë Shqipe dhe Letërsi. Diplomoi me temën "Poezia e Nazim Hikmetit". Pa mbaruar universitetin filloi karrierën gazetareske, duke punuar në gazeta të ndryshme të shtypit shqiptar, ku kryesisht u mor me shkrime politike. Ka qenë zv/ kryeredaktor i gazetës "Sindikalisti", kryeredaktor i gazetës "Dita Informacion" dhe dy vitet e fundit ka mbuluar politikën pranë sektorit politik të së përditshmes "Koha Jonë". Që prej qershorit 1995 është kryeredaktor i revistës kulturore "AKS".

Botimet e para në poezi dhe prozë mbajnë emrin e gazetës "Studenti", për të botuar më pas edhe të "Zëri i Rinisë" e "Drita". Vëllimin e parë me poezi të titulluar "Fall", e publikoi në vitin 1993. Ky është libri i tij i dytë.

parathënie

Tani që ju
Nuk para lexoni poezi,
Unë shkruaj më shumë.
Eshtë një kokëmushkësi e kotë
Por konkrete,
Si kjo kometë që zhgarravit në qiell
Eshtë një inat uJOR,
Që tokën e bën të rrafshhtë
Si në legjendat e vjetra biblike;
Tipik për Bashkësinë tonë
Të përbërë nga
Fjalë, zjarr, ëndrra dhe letër;
Për racën tonë
Të dalë jashtë mode.

Unë nuk dua të flas më
Njerëz,
Ne j'u kemi lënë me barrë
Në shtrat pa shkuar ende.

lindje

Ndodhesha në bark të nënës
Duke luajtur me qiellin e barkut të saj
Herë-herë
Yje përkëdheljes
Më binin mbi kokën tullace
Dhe në gjuhën e lëngët
Më vdisnin dhjetëra kuaj fjalësh
Që do të rilindin më vonë.
Ndjeja si po më formoheshin gishtërinjtë
Dëshira e madhe për të trokitur diku...
Sa guxova të mendoj
Veten e gjeta burrë
Për pak do isha bërë plak.
Ndodhem në bark të nënës
Duke pritur të bëhem foshnje.

hon

Ne lindëm nga një PSE
Dhe kërkoni të bëheshim SEPSE,
Por s'mund të ishim më tepër
Se
PSE + PSE
E
PSE + PSE
=
Me një grusht mjegull
Që

stresnajë

Dritaren e mbyll lehtazi, xhami përsëri thyhet
I shkund qerpikët dhe shikoj kodra të virgjëra
Që përpiqen të kthehen me fytyrë nga dielli.
Humbin të gjitha kohët
Dhe e djeshmja fle në shtrat me të nesërmen
Teksa e sotmja e djersitur
Endërron të shkatërrojë krevatin.
Babai niset për udhë
E nëna shfleton albumin e fotografive
Dy rrokje të dehura shkëputen nga trupi i fjalës
Qëndrojnë me orë të tëra para pasqyrës
Krihen e lyejnë buzët me të kuq
Për t'i shpëtuar monotonisë e plakjes:
Dielli s'ndriçon aty ku dua unë;
E dashura ime,
Nën barkun tënd një trëndafil i fishkur
Por Apokalipsi kurrë nuk ndodh
Sepse nervat tona mbajnë planetet.

çdo ditë...

Çdo ditë

Pres

Të më ndodhë

Diçka e re

Diçka e pabesueshme

Diçka e jashtëzakonshme

Fundja fundit

Të jem

Një majmun i gëzuar

Majë një peme

Që botën e kundron me një

Buzëqeshje hyjnore, fillestare

O Zot,

Majmun u bëra,

Por këtu

Nuk ka asnjë pemë!

shtëpia jonë

Hija e njerkut përkund vetveten
Babai nuk dimë se ku ka shkuar

Në shtratin tim fle një mace e egër
Në pyll baret lakuriq e dashura ime
ideale

Në guzhinë një statujë më ngroh gjellën
Nëna qëndron gjithmonë prapa perdes

Me një kryq druri në dorë
Krishti troket në portën tonë
Duke na u përgjëruar më kot
Që ta kryqëzojmë...